

Årsskrift 2003

Jysk børneforsorg/Fredehjem

Havredal og Pia
Thomassen 10 år
i foreningen.

*Forside:
Ellen Schepelern
kigger tilfreds på
Århus' nye gade-
præst, Iben Munk-
gaard Davids.*

*Bagside:
Fra klaverspil og
salmesang til rock
og rap. Holm-
strupgård en
institution der
følger udviklingen.*

ÅRSSKRIFT 2003:

Foreningen Jysk børneforsorg/Fredehjem
Ellengården, Bethesdavej 81, 8200 Århus N
Tlf. 86 16 76 99 · Fax 86 16 76 55

REDAKTION:

Annelise Søndengaard (ansv.)
Jette Hansen
Charlotte Rune
Susanne Nielsen

FOTOS:

Diverse arkivfotos.

PRODUKTION:

Århus Amts Trykkeri · 357-03-004

 Svanemærket tryksag 541 623

Indhold:

Forord	3
<i>v/Annelise Søndengaard</i>	
Landskabets sjæl	4
<i>v/Jette Hansen</i>	
Diakoni for kærlighedens skyld	5-7
<i>v/Charlotte Rune</i>	
Økonomi med mening i	8
<i>v/Pia Thomassen</i>	
INTRO-dag i Jysk børneforsorg/Fredehjem	9
<i>v/Trine Hulgaard</i>	
Fra Havredal-plan til 10 års jubilæum	10-11
<i>v/Poul Erik Clausen</i>	
Gadepræst i Århus	12-13
<i>v/Charlotte Rune</i>	
Hvad motiverer os	14
<i>v/Grethe Jessen</i>	
Indvielse og 75-års jubilæum på Holmstrupgård	15
<i>v/Knud Byskov</i>	
Livskraftig 75-årig	16-17
<i>v/Jette Hansen</i>	
Borgmesterbakken anno 2003	18-19
<i>v/Peter Rabjerg</i>	
Goodbye Lenin.	20-21
<i>v/Lars Bundgaard</i>	
Organisationsoversigt og institutionsfortegnelse	22-23

Jysk børne- forsorg/ Fredehjem

Jysk børneforsorg/Fredehjem er en sammenslutning af Jysk børneforsorg, der under navnet "Kvindehjælpen" blev påbegyndt i Århus i 1906 af Ellen Schepelern, og "Fredehjem", der blev påbegyndt samme år af pastor Jørgen Chr. Berthelsen i Harboøre.

Jysk børneforsorg/Fredehjem har som formål som en del af folkekirkens diakoni at udøve pædagogisk og støttende arbejde for svagtstillede børn, unge og familier.

Formålet søges realiseret gennem driften af en række tilknyttede institutioner, der samarbejder med offentlige myndigheder, og gennem oprettelse og drift af socialpædagogiske alternativer.

Hovedkontor:

Ellengården, Bethesdavej 81,
8200 Århus N.
Tlf. 86 16 76 99, fax 86 16 76 55
Mail: mail@jyskbørneforsorg.dk
www.jyskbørneforsorg.dk

Go'dag virkelighed

*Nu er det Nat. I Drømme ser jeg gå
En Sædemand hen over sorte Vidder.
Han skrider oprejst frem mod Gryets Blaa.
Jeg ser ham gribe af sin Sæk og så*

(Heinesen)

På forsiden af dette årsskrift ses to smukke, magtfulde kvinder. Den ene er vor by's nye gadepræst, Iben, den anden vort eget ikon, Ellen Schepelern.

Sidstnævnte med sin fortjenstmedalje og sin grå silkekjole. Sådan så hun ikke ud, når hun om aftenen gik gennem havneknejerne. Hun klædte sig altid om midt på aftenen i en tarvelig kjole, inden hun gik ud i byen. Ellen Schepelern sagde engang i 20'erne, at den dag natmissionen måtte holde inde, måtte Kvindehjælpen lukke.

Deri fik hun ikke ret, men arbejdet

*Er de lige kørt forbi årets juletræ?
Havredal Praktiske Landbrugsskole, 2003.*

kom til at ændre sig. Det blev institutionaliseret.

Det har det været lige siden. Vi er et led i business nu. Midt i det sidder Lars Bundgaard og drømmer om virkeligheden, ikke fordi han tror, det vil blive mere virkeligt, fordi amtet skulle gå hen og falde ned af piedestalen og bæres bort som Lenin-statuerne i Østtyskland, ikke fordi han ikke elsker det bureaukrati, han leger med, men fordi han ved, at omsorgen lever sit eget liv viklet ind i nok så megen bureaukrati. Og omsorgen er han vild med.

Mennesker lever og holder jubilæer, og forskydningerne i socialpolitikken diskuteres, nede i Horsens har de fået det fint, nogle har været på rejse og er blevet klogere, og midt i alt det ser fru'en fra sin himmel på en lille præst, der går på gaden. Det passer hende helt sikkert, at der arbejdes derude i virkeligheden.

*Glædelig jul
Annelise Søndengaard*

Landskabets sjæl

Socialrådgiver
Jette Hansen,
formand Jysk
børneforsorg/
Fredehjem

Efterårstiden med naturens mørkere farver, de kortere dage med det mere og mere svindende dagslys giver en anden stemning end forårstiden, der varsler nyt liv. For mig bringer efteråret også ro, lidt mere tid til fordybelse og tid til andre aktiviteter.

I dette efterår har jeg besøgt en spændende kunstudstilling i Odense – en kongelig udstilling med billeder malet af Dronning Margrethe og af Prins Eugen, der var bror til Dronning Margrethe's morfar. Udstillingen hedder "Landskabets sjæl" og er værd at gå ef-

ter. Jeg blev optaget af begges kunst, fordi der er sjæl i billederne, og fordi der skjuler sig elementer ud over, hvad der ses med det blotte øje.

Prins Eugen maler himmel med sjæl, hans skyformationer er ren eventyr, og hans billeder præges af en særegen belysning. Også Dronning Margrethe's billedserie "Fra de yderste fjelde og fra den yderste kyst" indeholder sjæl. Hvad er der på dybet af de flotte blå farver i de mange nuancer eller i den lilla detalje, som indgår i seriens billeder, der ellers er holdt i blå og grønne farver? Det kan være livgivende at lade sig inspirere af noget andet.

Udfordringer i tiden

Lige nu befinder vi os i en tid, hvor vi også gør os mange forestillinger om det, vi ikke umiddelbart ser. Vi gisner om, hvordan fremtiden vil komme til at forme sig, hvor sjælen er for de børn, unge og familier, som Jysk børneforsorg/Fredehjem arbejder for.

Tiden er præget af forandringer. Kommunernes anbringelsesmønstre ændres – færre børn og unge døgnanbringes. Der er uvished omkring strukturkommissionens forestående rapport. Flyttes ansvarsområdet for det sociale arbejde fra amter til kommuner? Hvad betyder det for Jysk børneforsorg/Frede-

hjem, og hvordan skal vores forening agere i alt dette?

Uden tvivl går vi en tid i møde med forandringer og nye udfordringer. Vi skal orientere os bredere, tror jeg, lave differentierede indsatser, der passer til den enkeltes behov. Satse på samarbejde med et antal kommuner, så vi får samarbejdsrelationer, hvor vi kender hinanden godt, men frem for alt skal vi satse på kvaliteten i arbejdet. I økonomitænkningen må vi ikke glemme det barn og den familie, som er hovedpersonen og det væsentligste, men vi skal kunne konkurrere på både pris og kvalitet. Min oplevelse er, at vi er bedre funderet til at klare omlægningerne nu, end vi var i 70'erne, hvor de sociale opgaver overgik fra stat til amt, men givet kræver det en nytænkning og en parathed til hurtig omstilling.

Med ønsket om at vi fortsat kan være fælles om at løse de sociale opgaver, foreningen har påtaget sig – også i en vanskeligere tid – vil jeg rette en tak til alle, der på hver sin måde har bidraget til, at vi snart kan lægge endnu et godt arbejdsår for Jysk børneforsorg/Fredehjem bag os med et på gensyn i 2004.

Jette Hansen

Diakoni for kærlighedens skyld

– en teologisk overvejelse over diakoniens væsen på baggrund af danske diakonidage på Nyborg Strand, november 2003

Mod ensomheden hjælper kun menneskeligt nærvær.

Det er ikke noget, vi kan overlade til de andre, til det offentlige – det er et ansvar, vi har over for hinanden.

(Dronning Margrethe's nytårstale 2000)

Hvorfor ordet diakoni?

Det er i dag meget moderne at tale om værdier og grundholdninger, lave etiske regnskaber etc. Det har vi også gjort i Jysk børneforsorg/Fredehjem, og her blev det slået fast, at værdierne i foreningen er båret af fællesskabet, og at de hviler på et kristent grundlag. Det betyder derfor, at værdier ikke er noget, man har i Jysk børneforsorg/Fredehjem, men noget man er.

Derfor hævder jeg, at ordet diakoni er mere dækkende i tale om det arbejde, vi gør på såvel det frivillige som det professionelle plan, end ordet hand-

lingsværdier alene. Og hvorfor så det? Fordi værdi-grunden er funderet uden for mennesket og har en lang kristen tradition bag sig, hvilket for mig at se

alene styrker værdierne, fordi det enkelte menneske her får givet en mulighed for at læne sig op ad noget, som er større end sig selv. Værdierne er ikke funderet i den enkelte, men noget som er større end mennesket, hvorfor det er stabilt og uafhængigt af det enkelte

menneskes omskiftelige formåen.

Ordet diakoni har altså en historie og en tradition med udgangspunkt i biblen, som dækker de ord og de handlinger, vi finder i vores værdisæt, der er båret af troen, håbet og kærligheden.

De kristne værdier blev nedfældet allerede i skabelsen, hvor Gud skabte mennesket i sit eget billede og satte det i Edens Have for at vogte den – dvs. vogte den øvrige skabelse. Her fik vi givet en opgave og et ansvar. Se, mennesket ville være som Gud og spiste af træet til kundskab om godt og ondt. De blev smidt ud og gik nu omkring på jorden og skulle gøre alting selv. Mange ting blev besværlige. Livet gjorde ondt. Døden blev en del af livet og møje og besvær daglig kost.

Det Gamle Testamente er en lang og sej kamp for at komme tilbage til Gud. De ti bud bliver det, som skal få menneskets vej til Gud genåbnet efter uddri-

*Charlotte Rune,
landssekretær
Jysk børneforsorg/
Fredehjem*

velsen fra Paradis, men det lykkedes ikke for mennesket.

Med Jesus Kristus sker det nye i forhold til Gud – her er det ikke længere mennesket, som skal gøre noget for at komme til Gud. Nej, her er Gud kommet til os.

Loven bliver ikke længere en stigen fra jord til himmel, nej loven omdefineres en dag, Jesus sidder på et bjerg og

fortæller, hvordan farisæerne har misforstået det hele.

Han fortæller eksempelvis: I har hørt, at der står skrevet i loven: Du må ikke slå ihjel, men jeg siger jer, du må end ikke blive vred på din bror.

Når farisæerne så spørger ham: Hvad er det største bud i loven, svarer han (velvidende, at for dem var de 613 forbud og 612 påbud lige vigtige): du skal elske Gud af hele dit hjerte og hele din sjæl og hele dit sind, men det andet, som står lige ved det, er: du skal elske din næste som dig selv.

Det vil altså sige, at ingen kan længere bryste sig af loven, ingen kan længere gøre sig selv bedre end andre over for Gud.

Ordet diakoni bruges bredt i Det Nye Testamente, specielt i talen om de første menigheder, hvor fællesskabet, sammenkomsterne og omsorgen er en meget vigtig del.

Diakoni betyder tjeneste, men anvendes bredt i mange sammenhænge og dækker praktiske elementer i menigheden såsom omsorg for sultne, tørstige, syge og fremmede, men dækker også ordet tjeneste.

Hvad der derimod ikke skal lades tvivl om er, at diakoni er handlingsrettet og derfor er blevet betegnet som gode gerninger i kirkeligt regi.

Diakonien dækker altså værdier, som har en fortid, en historie og en lang tradition bag sig.

Moderne værdier er fokuseret på en nutid og en fremtid. Derfor er det altid interessant at spørge til det, som

går forud for disse værdier, for det er i fortiden, historien skabes, det er i fortiden, værdierne fødes, og det er herfra, de bæres videre ind i fremtiden.

Og her i mødet mellem fortid og fremtid skabes nuet. Det nu som er nu, det nu som I står i, når I møder det enkelte menneske – når I står med en del af næsten i Jeres hånd, som Løgstrup formulerede det.

Og det gør en forskel, at disse værdier har en så dyb forankring, for det betyder samtidig, at jeg selv er elsket af Gud. Forud for mødet med det andet menneske, forud for accepten ligger det forhold, at jeg selv er accepteret.

Som Moder Teresa udtrykte det: Hver morgen vågner jeg fyldt med Guds kærlighed, der er så stor, at jeg må dele den med andre.

Gudsrelationen er også afhængig af den relation, jeg har til mit medmenneske.

Vi er skabt af Gud til at få vores liv af næsten, og næsten sit liv af min hånd – vi er hinandens daglige brød, som Luther udtrykte det.

Måske kunne vi udtrykke det sådan, at Gud er "mest synlig" i relationerne til min næste. En gang imellem sker der noget uforklarligt, næsten religiøst i mødet med den anden. Om der skal ord på, om der kan sættes ord på, er ikke altid lige sikkert.

Måske er det hemmeligheden ved alt diakonalt og medmenneskeligt arbejde at have øje for det usynlige i mødet med mit medmenneske.

35@ DIR_CVgZL_Vc_V_RW
UVVcV_UVcVgZL_d`Xcah
Xg_ZXgZd^YUWc^VU
`_e`cVZ#`SjVc`XTRZ(&
^UR:SVUWcZ

GZYI@JaVc`cVf_UVc`gZNI
d^YUWc`XaVed`_Vc`V
SRXUV^`EaagM`eZ`g@dZ

GZYRc`UV`edRUEZ`_I]V`daM
TZR]RWW]Z`XVc`Z`UV`_Wc`dNRd
^`^`dLZ^`gZ^`V`gZYRc
`XkedaVIZR]RWW]Z`XVc`X
daVIZR]ZkVLUVc`dRXVc`dZXRW
daVIZR]Vf`_UVc`X`aXgVc
d^`aV`XVZ`dZf`eVd^`Z[-I
cVX`dNRSVd`acZgVd`_jVd
S`jZkVdNRSVd`_WV`e]ZV`X
YR]g`WV`e]ZVZ`dZf`eZ`_Vc
dR^`eacZgVdV]gVUV
Z`dZf`eZ`_Vc`XV`UVZ

5VcVd_@c^VdV`caUXZgVcV+

D`RedRf`e`cZNVUUVcVgZf`cVc
=Rcd`c`dV
?Z]d`G`Vg`jUdV_
9Rtj`@]VdV_
AVc`<`j`S`cX
A`f`j`3`cXYf`d
E`^`^`j`2`UvRdV_

5 VcVd
_ @c^ VdV
caUXZgVc

BDO ScanRevision
Statsautoriseret
revisionsaktieselskab

DQ\VS`cX
8`UeVc`dM`9d`!!`DQ\VS`cX
E]W`*`##`S!`!!`L7Ri`+`*`##`S!`!`
6i`^`RZ+DQ\VS`cX`SU`Zk

GVIV`eZ`G@`de

hh`hZ`U`Zk

Diakonien der blev væk

Trods den lange tradition blev diakonien alligevel næsten væk i Danmark. Den var stærkt knyttet til kirkens sociale arbejde og de kirkelige institutioner.

Efter grundlovens indførelse i 1849 voksede bekymringen for, at for mange mennesker ville komme ind under det offentlige fattigvæsen, hvilket betød, at de mistede stemmeretten og blev umyndiggjort. Det betød derfor, at flere initiativer opstod for at holde "værdigt trængende" uden for fattigvæsenet. Disse initiativer kunne ofte føres tilbage til et kirkeligt udspring, dersom datidens vækkelsesbevægelse var på sit højdepunkt.

De åndelige vækkelser i København gennemførte en omfattende diakoni – kærlighedens gerninger skulle sættes i værk fra kirkeligt hold, og her havde Ellen og Frederik Schepelern deres baggrund.

Det var et fantastisk diakonalt arbejde, der startede i disse år – et diakonalt arbejde, der har været båret af ildsjæle med et bankende hjerte for de svage i samfundet.

Men diakonien skulle vise sig at få trange kår fremover både samfundsmæssigt og kirkeligt.

Kirkeligt skete det her i Danmark i årene efter 1. verdenskrig, hvor bevægelsen Tidehverv vandt frem, hvis hovedsigte alene var forkyndelsen af Guds ord.

Samfundsmæssigt var holdningen, at syge, svage og fattige måtte staten ta-

ge sig af, hvilket den også gjorde. Socialreformer vældede ind, og langsomt flyttede diakonien ind i det offentlige og blev et statsligt ansvar.

Ansvar for medmennesket blev flyttet fra den enkelte borger til samfundet. Diakonien blev sekulariseret og var kun at finde i små enklaver rundt omkring i Danmark

Men hvorfor er billedet så vendt? Hvorfor efterspørges diakonien igen?

Jeg tror, svaret er at finde i den usynlige relation mellem mennesker – en relation, som det offentlige eller staten kommer til kort over for. Og netop den usynlige relation mellem menne-

sker er det, kirken og de kirkelige organisationer værner om og kan tilbyde – Og det både gennem frivillige og ansatte i sociale projekter.

De udøvende er såvel medarbejderne på institutionerne som de frivillige, men fælles er at ville det andet menneske på trods af sociale forskelle.

Og det er den største værdi at udøve diakonalt arbejde, hvad enten det er som professionel eller frivillig med øje for det usynlige i relationen til sit medmenneske.

Diakonien er og bliver for kærlighedens skyld.

Charlotte Rune

Økonomi med mening i

10 år på Jysk børneforsorg/Fredehjems kontor

I sommeren 1991 afsluttede jeg HH eksamen og kiggede efter en kontorelevstilling.

Efter en ansættelsessamtale på Jysk børneforsorg/Fredehjems kontor blev jeg tilbudt stillingen og behøvede ikke ret mange minutters betænkningstid, for det lød utrolig spændende.

Da jeg startede, fandt jeg ud af, at det var første gang i mange år, foreningen havde oprettet en elevstilling. Til gengæld var der masser at tage fat på, og jeg startede med sekretærarbejde.

Jeg fandt også ud af, at 1991 var et specielt år i foreningen Jysk børneforsorg/Fredehjem – det år startede 3 nye sociale projekter i foreningen, nemlig Bo/Skole/Job i Silkeborg, Jægergården efterskole i Gjerrild og opholdsstedet Familiebo i Vejle. Ja, de startede faktisk samtidig, som jeg begyndte – i august/september 1991.

Af forskellige årsager fik jeg især meget at gøre med Familiebo og ikke mindst den økonomi, der er forbundet med opstart og drift af et nyt opholdssted.

Efter elevtiden fortsatte jeg på kontoret og begyndte nu mere systematisk at arbejde med økonomi.

Fra 1995 – 1997 havde jeg en afstikker til KFUM Sociale Arbejde i Strib, hvor jeg for alvor fik prøvet at være an-

Pia Thomassen, forretningsfører Jysk børneforsorg/Fredehjem.

svarlig for institutioners økonomiadministration. Jeg var dog alligevel glad, da Jysk børneforsorg/Fredehjems formand, Jette Hansen ringede og opfordrede mig til at vende tilbage til Jysk børneforsorg/Fredehjem, og siden da har jeg arbejdet her og haft ansvaret for kontoret

og for foreningens og institutionernes økonomi.

Efter nu at have været ansat i Jysk børneforsorg/Fredehjem i 10 år er det dejligt at kunne sige, at arbejdet fortsat er spændende og udfordrende. Det er meget meningsfuldt at være med til at skabe forudsætninger for det sociale arbejde, Jysk børneforsorg/Fredehjem udøver, og en af de forudsætninger er faktisk også, at der er orden i økonomien.

En anden stor gevinst i et sådant arbejde er de mange spændende mennesker, man skal samarbejde med. Helt centralt er selvfølgelig kollegerne på kontoret, og jeg tror også, man ude omkring ved, at vi har et rigtig godt fællesskab her på Ellengården. Men det er bestemt også meget givende at samarbejde med de mange bestyrelsesmedlemmer, institutionsledere og ansatte rundt om i foreningen.

I de seneste år har mine arbejdsopgaver også gjort, at jeg i stigende grad møder og samarbejder med forvaltningspersoner, og for mig har det været en meget god oplevelse, at den åbne og tillidsfulde måde, foreningen samarbejder med forvaltningerne på, også smitter af i den måde, vi samarbejder med kollegerne i amter og kommuner.

Pia Thomassen

INTRO-dag i Jysk børneforsorg/Fredehjem

Min bemærkning til familien om morgenen den 8. oktober, da jeg var på vej ud af døren, var: "Jeg skal til INTRO-dag i amtet i dag, så vi ses først sent i aften"!!

Hvor jeg havde fået den idé fra, at det var amtet, aner jeg ikke, for det var jo i Jysk børneforsorg/Fredehjem, som i virkeligheden ikke har meget med amtet at gøre. I det hele taget vidste jeg på forhånd ikke ret meget om Jysk børneforsorg/Fredehjem inden den dag, og jeg syntes måske også, at navnet fik det til at lyde som en lidt gammeldags, autoritær og frygtindgydende institution for fattigmandsbørn og deslige, så jeg var noget spændt på, hvad jeg ville komme til at opleve den dag. Men jeg skal love for, jeg blev noget klogere i løbet af dagen, og alle mine elendige fordomme blev gjort til skamme.

Foruden mange gode historier fra både bestyrelsesmedlemmer og ansatte – lige efter den overdådige frokost – fik vi et rigtig godt indblik i, hvad Jysk børneforsorg/Fredehjem står for, og hvad det overordnede mål for foreningen er. Nu kan man jo godt som forening have nogle flotte og høje idea-

ler, uden at man nødvendigvis altid kan leve op til disse, men denne dag på Ellengården oplevede jeg, at det ikke bare var dyre ord og tomme floskler – nej, jeg

fornemmede det som en stemning, der favnede os alle sammen, og som fik mig til at føle, at jeg på en enkelt dag var blevet en del af et stort og næstekærligt fællesskab.

Jeg fik under frokosten og i pauserne lejlighed til at tale med en del mennesker med forskellig baggrund, og selvom disse mennesker kan være nok så forskellige, så har de dog én ting til fælles, nemlig at de alle ønsker at gøre noget godt for de mennesker, som på den ene eller anden måde har det svært i tilværelsen. Det har jeg dyb respekt for, og jeg føler mig faktisk ganske privilegeret over at være "kollega" med alle disse herlige mennesker.

Nu skal jeg heller ikke glemme at nævne de mere verdslige oplevelser fra denne dag, såsom den store frokostbuffet, slikskålene, der gik rundt ved kaffebordet(!), midt dagen på Jensen's, hvor snakken gik lystigt, og hvor jeg mødte endnu nogle søde og rare mennesker, og sidst men ikke mindst det herlige teaterstykke "Elling", som jeg personligt synes var den perfekte afslutning på en rigtig dejlig dag.

Trine Hulgaard

Her vogter jeg – indgangen til kontoret på Ellengården, Århus.

*Trine Hulgaard,
sekretær
Solbakken*

Fra Havredal-plan til 10 års jubilæum

*Poul Erik Clausen,
forstander
Havredal Praktiske
Landbrugsskole*

For mere end 10 år siden mødtes en forældregruppe i det midtjyske for at tænke kreativt i forhold til, hvordan de kunne hjælpe deres børn med et bo- og uddannelses tilbud. Forældregruppen var samlet omkring Lokalforeningen Midtjylland og fandt sammen med foreningen Jysk børneforsorg/Fredehjem. Der blev nedsat en arbejdsgruppe, som fandt frem til "Havredal-planen", og dette blev startskuddet til Havredal Praktiske Landbrugsskole. Stedet blev startet for at hjælpe den gruppe unge (sentudviklede), som ikke havde mulighed for at tage en uddannelse på "almindelige vilkår".

Havredal Praktiske Landbrugsskole har udviklet sig meget gennem årene, men de grundidéer og tanker, der dengang var med til at starte skolen, eksisterer stadig i målsætningen. Havredal Praktiske Landbrugsskole kan i dag tilbyde et 3-årigt praktisk orienteret bo-

Frem i skoene, Havredal 2003.

og uddannelses tilbud for unge med særlige støttebehov. Undervisningen foregår på skolens to økologiske landbrug vekslende med dels praktikforløb ude hos 10-12 lokale landmænd, dels kurser og undervisningsforløb, som forestås sammen med lærere fra Agroskolen i Hammerum (tidligere Hammerum Landbrugsskole). Sideløbende med undervisning og praktik er der bygget et social- og botræningsforløb op omkring den enkelte elev. Eftersom tingene i vort

samfund er kommet til at gå hurtigere, og de faglige krav er blevet hævet i stor hast, har vores gruppe af unge mange gange oplevet, at der er længere op til det, der er deres store mål – at blive normal. Det har endvidere gjort det sværere for dem at socialisere sig med samfundets øvrige unge. Bl.a. på den baggrund har vi på Havredal Praktiske Landbrugsskole de sidste par år øget fokus på, at vores unge også får skabt sig et netværk med ligestillede.

Tiden har vist, at skolen har sin berettigelse. I løbet af de 10 år, Havredal Praktiske Landbrugsskole har eksisteret, er ca. 40 unge hjulpet ud i job inden for landbrugsfaget. Selvom skolen har været igennem store forandringer og udvikling, har vi ikke nået alle vores mål. Ét af dem, der fylder meget for tiden, er, at vi kæmper for at få givet vores uddannelsesforløb et blåstempel. Vi håber meget, at politikere og ikke mindst Dansk Landbrug vil være med til at kæmpe for, at også vores unge må få lov at tage en uddannelse og få et godkendt bevis herfor. Der må i vor tid være plads til de unge, der har det svært med de boglige fag. Man bør kunne give dem et blåstempel for deres praktiske kunnen samt de færdigheder, de kan lære – det fortjener de. I skrivende stund kan jeg berette, at vi har været til et vellykket møde i Undervisningsministeriet. Det håber vi meget på mun-

der ud i, at vi får lov at køre et forsøgs- og udviklingsprogram over 3 år med opbakning fra Undervisningsministeriet og Dansk Landbrug.

10 års jubilæum

Den 23. august blev en uforglemmelig dag, hvor ca. 200 gæster kiggede forbi i anledning af Havredal Praktiske Landbrugsskoles 10 års jubilæum. Dagen blev også startskuddet til etablering af en elevforening.

Tak til alle jer, der var med til at vise opmærksomhed på dagen. Ikke mindst tak til Jysk børneforsorg/Fredehjem – uden jer og jeres opbakning kunne vi ikke i år have fejret 10 års jubilæum – I har været med til at gøre en forskel og skabe en mulighed for en gruppe unge, som fortjener det.

Poul Erik Clausen

Gadepræst i Århus

Gadepræst Iben Munkgaard Davids.

Diakoni i hverdagen

Iben Munkgaard Davids, 32-årig cand. theol. er ansat som gadepræst for unge i Århus. Via finansiering fra en række folkekirker og kirkelige organisationer i Jyllands hovedstad, herunder også Jysk børneforsorg/Fredehjem, er det blevet muligt at sende kirken på gaden for at opsøge og komme i kontakt med en stor gruppe unge, som sjældent eller aldrig

har noget med kirken at gøre. Idéen er, at gadepræsten skal møde de unge, hvor de går og står.

"Mit arbejde består især i at gøre kirken mere synlig for unge i dag" fortæller Iben Munkgaard Davids. Det er også lykkedes godt for Iben. Hun er meget populær i Århus og omegn, og idéen har endda bredt sig til andre byer. Snart forventes en stilling klar til oprettelse i Esbjerg, hvor kommunen går ind og finansierer en stor del af udgifterne.

"En gadepræst for unge skal være forholdsvis ung og forholdsvis "skør i hovedet". Og sådan betragter jeg også mig selv" griner Iben Munkgaard Davids. Og at hun er lige så helhjertet, som hun er halvskør, kan ingen være i tvivl om. Hun er et af de mennesker, der trækker ind i dit hjerte og planter et smil i din bevidsthed. Hun kan med sit væsen fremkalde smil selv i den mørkeste tid.

Lytter til de unge med alvor

Iben Munkgaard Davids' kirkerum er et lokale i midtbyen, der er udsmykket og indrettet, så det kan bruges både som samtalerum og andagtsrum. Det er et lille lokale og meget primitivt indrettet. Med et alter bygget af gasbeton og brosten passer det formidabelt til formålet.

Men den største og vigtigste del af

arbejdet som gadepræst foregår på gaden i både dag-, aften- og nattetimerne. Her i begyndelsen går meget af Iben's tid med at skabe sig et navn og blive kendt på gader og stræder som præsten, der altid har tid til en snak.

"Jeg får megen opmærksomhed, når jeg går rundt i gaderne. De unge vil virkelig gerne snakke, og de har så meget på hjerte. Jeg gør meget ud af at få talt med dem – også om de store ting, som rører sig i dem. Jeg vil gerne være kendt for, at jeg er en af de voksne, som tager unge i Århus meget alvorligt. Der stilles mange krav til unge i dag, og jeg oplever ofte, at de unge føler sig meget ensomme, og det er trist", mener Iben Munkgaard Davids.

"Det er vigtigt ikke at fordømme de unge, hvis de f.eks. betror mig, at de ryger hash eller har prøvet stoffer. Her er det vigtigt for mig at få en god snak med dem og ikke forsøge at moralisere og dømme dem, som mange andre voksne ville gøre. Det er vigtigt for mig, at de unge føler sig trygge, forstået og anerkendt ved min tilstedeværelse som præst. Jeg skylder at fortælle de unge, jeg møder, hvad jeg står for og snakke med dem om, hvad livet med Gud egentlig er, og hvorfor det er så vigtigt at tro på noget. Nogle dage kan jeg snakke med rigtig mange unge, andre dage

snakker jeg måske kun med én eller slet ingen. Det er meget forskelligt", understreger hun.

Ekstremt meget håb

"De unge har brug for et håb, og jeg vil ikke være opgivende over for dem. Tværtimod har jeg ekstremt meget håb for dem og en grundlæggende kærlighed til dem. Jeg skylder at fortælle dem, at jeg faktisk tror på de har en fremtid, og at den er værd at leve i og håbe på. At også de er Guds elskede børn må være essensen af mit budskab til dem", siger Iben Munkgaard Davids.

Gadepræsten håber, hun kan være med til at bringe unge i kontakt med troens verden og troens sprog. Det kan både være gennem samtale, gadegudstjenester eller andre events, og Iben Munkgaard Davids understreger, at en gruppe frivillige er lige så vigtige aktører i projektet som hende selv. "Det er nogle fremragende frivillige, jeg har til at hjælpe mig. Uanet hvad jeg eller andre finder på, er der altid nogen til at støtte op og give en hånd. Uden deres hjælp ville projektet ikke kunne fungere."

Iben står også sammen med en række frivillige bag et initiativ om en natkirke i Århus, hvilket har vist sig at være en succes. Det at gå i natten,

måske sørge, måske være alene og gå ind i et kirkerum oplyst af levende lys, bede en bøn, tale med et menneske eller en præst er for de fleste ofte overvældende.

Iben er med sit udadvendte og meget entusiastiske ydre med til at være en rigtig god reklame for kirken, og hun lægger da heller ikke skjul på, at hun

faktisk mener, kirken i alvorlig grad trænger til at komme ud til folket og markedsføre sig selv lidt bedre. "Hvis vi skal være kirke i dag, skal vi tilbage til sproget om det åndelige og troen og være mere åben, når folk virkelig har brug for os", fastslår Iben Munkgaard Davids.

Charlotte Rune

gør det
du er bedst til

det gør vi

Danske Bank

Hvad motiverer os?

Grethe Jessen,
sekretær Jysk
børneforsorg/
Fredehjem

Der er mange ting, der motiverer den enkelte. Det kan f.eks. være løn, konkurrencemoment, smukke omgivelser og meget andet.

I dag er der skabt en hel industri af "managementkurser". De forsøger med forskellige visioner at motivere, og mantraet er selvstyrende grupper. Ifølge dem ligger der uanede ressourcer gemt til firmaet, når medarbejderne selv får ansvaret. Men de glemmer noget. De glemmer, at vi som mennesker har nogle grundlæggende livsvilkår:

- kærlighed
- tryghed/tillid
- bekymring/angst
- et dybtfølt ønske om at høre til
- at føle sig dygtig og værdsat

Det er som om, lederrollen er glemt. Men det er utrolig vigtigt, at et firma/en institution har en synlig og nærværende ledelse, der tør tage ansvar. At være leder kræver mod. Mod til at formidle institutionens værdier. Derudover kræver det en fundamental tro på

eget værd, og deraf følger troen på den enkelte medarbejder.

Medarbejderen skal inden for et fast defineret område have mulighed for at disponere og træffe beslutninger. Med følelsen af frihed kommer lysten til at tage ansvar.

Tryghed er, at hvis noget går galt, er der en leder, der sætter sig ind i situationen og bliver medarbejderens "advokat". Vi bærer alle rundt på en livshistorie, og det, der synes som en bagatel for den ene, kan være et stort problem for den anden. Derfor kræves der indlevelse og forståelse af lederen.

Vi er hele mennesker. Til det hele menneske hører også historien uden for arbejdspladsen med. Hvis det lykkes at skabe et godt socialt klima, hvor der er plads til glæder og sorger, er meget nået.

I forbindelse med motivation/ledelse kan der skrives mange flotte ord, men kun handling skaber styrke.

At arbejde i Jysk børneforsorg/Fredehjem er ensbetydende med at være et sted, hvor de kristne grundværdier tæller. Her er der ikke megen salvesfuldhed, men rigelig plads til at have en sjov og spændende arbejdsdag. Det er godt at være et sted, hvor vi vil hinandens bedste.

Med ønsket om en glædelig jul og et godt nytår til alle.

Grethe Jessen

Indvielse og 75-års jubilæum på Holmstrupgård

Den 5. september i år blev den nye afdeling "Engen", ny skolebygning og ombygning af hovedbygningen på Holmstrupgård indviet – et større byggeri til godt 11 millioner kr. ekskl. moms og det største byggeri i Jysk børneforsorg/Fredhjems historie ifølge Lars Bundgaard. Med nybygningen og ombygningen er

der plads til 32-34 unge på Holmstrupgård samt 8 pladser i udslusningsboliger.

Den nye afdeling "Engen" er indrettet til at modtage unge i alderen 14-18 (23) år, som er svært personlighedsforstyrrede eller spiseforstyrrede. Herudover er der bygget 2 hybelværelser, som

kan anvendes til ind- og udslusning af unge på Holmstrupgård. Skolen og værkstedet er udvidet til at kunne modtage ca. 28 unge, som dagligt undervises og beskæftiges fra kl. 8-15. Med denne udvidelse er der blevet mulighed for at give et bredere undervisningstilbud til de unge.

Samtidig med indvielsen blev det markeret, at Holmstrupgård i år havde 75 års jubilæum. Holmstrupgård er en gammel herregård, som Fredhjemsforeningen købte i 1928, og i 1984 fusionerede Fredhjemsforeningen med Jysk børneforsorg. En del af inventaret blev leveret af Ungdomshjemmet Seden Enggård på Fyn.

Indvielsen og jubilæet blev markeret med en reception med taler, hvor bl.a. også de unge underholdt med en rap. Efterfølgende viste de unge gæsterne rundt i de nye bygninger og fortalte om, hvilke aktiviteter der foregår på afdelingen og i skolen. Alt i alt var det en herlig dag for gæsterne, de unge og personalet, hvor vejret viste sig fra den gode side med varme og flot solskin.

Fra Holmstrupgård vil vi gerne sige tak til gæsterne, fordi de ville afsætte en eftermiddag til at besøge os og tak for alle gaverne.

Knud Byskov

*Knud Byskov,
forstander
Ungdomshjemmet
Holmstrupgård,
Århus*

Hallo er der nogen...?

Livskraftig 75-årig

Holmstrupgård er med sine 75 år på bagen still going strong og fortsat et højaktuelt bud på socialforsorg/behandling til unge i svære problemstillinger.

5. september var en dobbelt festdag, tænk at fylde 75 år, netop have fået en ansigtsløftning, og ikke nok med det, faktisk også en udvidelse. Så man må sige, at den 75-årige er livskraftig, og det er Holmstrupgård, jeg skriver om.

Vi blev betænkt med en smuk, smuk solskinsdag på indvielses- og jubilæumsdagen, og der var rift om udenørspladserne for at nyde sensommerluften.

Nostalgi

Den officielle indvielse blev holdt i den nye kantine, der bygningsmæssigt i mange år rummede vaskeriet, der også udførte vask for kunder ude i byen. Det er historisk, men selv husker jeg fra min tid som forpraktikant på Holmstrupgård i 1967, hvordan ugen vaske-mæssigt var delt op med mandagen til storvask af hvid vask ved de store maskiner og centrifuger, senere på ugen var der kulørt vask og endelig også færdigbehandling af tøjet enten i form af strygning eller ved rullen. Jeg husker, hvor varmt det blev på sommerdage,

når der i samme rum var gang i både varmerullen og strygejernene, og hvordan nogen stønnede over arbejdet. Ugen i vaskeriet blev selvfølgelig afsluttet med rengøring og klargøring til en ny uge. Egentlig var det hyggeligt at være i vaskeriet. Der var god lejlighed til at snakke, medens tøjet blev ordnet, og

snakken gik hånd i hånd med det, der skulle udføres.

Kontakt som pædagogisk redskab

75 års jubilæet fik mig, som I kan læse, til at blive nostalgisk og tænke tilbage på min tid på Holmstrupgård. Det, der

dengang blev betydningsfuldt, kan jeg se i dag, var den kontakt, der blev etableret mellem de piger, der boede på Holmstrupgård og de ansatte. Nogle i personalet var fantastisk gode til at få kontakt, fordi de reelt kunne lide pigerne, kunne forstå lidt af den sammenhæng, de var i, og respekterede, at livsbetingelserne havde været og var svære. Andre evnede kontakten dårligt, stillede for mange krav uden indlevelse, og det kunne skabe konflikter. Mange af pigerne kom også dengang uden tiltro til voksne, fordi tilværelsen ikke havde givet oplevelser, hvor man kunne stole på de voksne. Det blev klart for mig, at hvis opholdet på Holmstrupgård skulle få mening, skulle det ske via kontaktetablering – og der blev etableret kontakter, som jeg ved holdt mange, mange år frem, fordi der var ærlighed og kærlighed med i arbejdet.

Før og nu

Og sådan er det også i dag. Hvis kontakten mellem elev og ansat ikke er der, nytter det ikke, ved vi fra diverse undersøgelser. Der skal være et tillidsforhold, for at man tør åbne for det allersværeste i ens tilværelse og via samtaler forhåbentlig nå frem til en bedre forståelse

af, hvad det er, der er sket, og hvorfor livet er så svært. Unge ønsker indflydelse på egen livssituation, men det ønskværdige er, at man kan rådføre sig med voksne, som man tør stole på og kan regne med.

Holmstrupgård kendetegnes på sin faglighed, men også på at være et fleksibelt sted med en parathed til at løse opgaver, selvom nogle indimellem synes vanskelige. Denne holdning til at hjæl-

pe den enkelte unge – måske indimellem ad lidt utraditionel vej – er vital for Holmstrupgård og bygger på gode etiske principper. Lad ønsket for fremtiden være, at der fra Holmstrupgård fortsat etableres god kontakt til unge, så et ophold her kan blive banebrydende og komme til at gøre en positiv forskel for de unge, der for en tid i deres liv har bopæl på Holmstrupgård.

Jette Hansen

Lokal kunstner udstiller.

Borgmesterbakken anno 2003

Peter Rabjerg, forstander Børnehjemmet Borgmesterbakken, Horsens

Børne- og ungdomspensionen Borgmesterbakken i Horsens har gennem de sidste par år været igennem en større forandringsproces, og som det sidste har Borgmesterbakken 24 (det gamle børnehjem) i foråret gennemgået en grundig renovering.

Behovet og efterfølgende idéen har været undervejs nogle år. Vi har i et par år haft godkendelse af, at vi kunne re-

novere vore køkkenfaciliteter, men da der var brug for en totalrenovering af hele Borgmesterbakken, trak det ud og blev først gennemført i 2003.

Baggrunden for forandringsbehovene var andet og mere end nogle nedslidte institutionsbygninger. Det beroede i lige så høj grad på, at de opgaver, vi skulle løse, ikke passede ind i de eksisterende rammer. Behovene forandrer sig – de børn og unge, vi har i dag, kan ikke indgå i de samspil, vore tidligere børn og unge kunne.

Oprindeligt har vi haft den opfattelse, at vore børn og unge gensidigt fremkaldte noget godt i hinanden ved at bo i samme bygning. Det var godt for de unge at komme sammen med mindre børn, at få lov at bruge deres bløde sider, vise omsorg, give hjælp, blive set op til. Og for de mindre børn at opleve de store få lov til at se glimt af den spændende verden, de færdedes i. Det gav nogle søskendelignende forhold indimellem. Meget langt hen ad vejen har vi kunnet styre det som en positiv faktor, men i de senere år blev de positive ting mere undtagelsen end reglen. Vi brugte mange kræfter på afgrænsning, sikring og adskillelse. Mange af de unge, der blev anbragt, havde en så udad reagerende adfærd, at de i al for høj grad gav utryghed for deres nærmeste omgivelser. Det gjorde sig i særlig grad

gældende for de unge, der blev akut anbragt. Vi har derfor også ændret akut-anbringelse af unge i vores nye struktur.

Første del af forandringen var, at Jysk børneforsorg/Fredshjem købte en byejeendom, som blev ombygget, så den kunne bruges som ungdomspension. I juni 2002 flyttede vi så de unge, vi havde på Borgmesterbakken, ud til en lille døgndækket institution på Nørrebrogade 9. Målgruppen er unge i alderen 13-16 år, som har behov for et længerevarende ophold på institution – ingen akutanbringelser. Samtidig hermed lejede vi en lejlighed med plads til to akut-anbragte unge og to støttebeboere. Målgruppen her er unge fra ca. 15 år i korterevarende boforhold.

Sidste del af forandringen var ombygningen af Borgmesterbakken 24. Denne ombygning skulle give plads til 14 børn i to afdelinger. Målgruppen her er børn i alderen ca. 2-13 år, der anbringes i en observations- og afklaringsperiode. Her er fortsat mulighed for akut-anbringelse.

I ombygningsperioden havde vi lejet en kontorbygning i sydbyen, der uden de store forandringer kunne bruges til vore børn. Børnene flyttede derud i vinterferien, og ombygningen af Borgmesterbakken var afsluttet omkring sommerferiens start, således at børnene

*Hvor heldig kan man være
– vi fik foræret en trampolin.*

kunne flytte tilbage den første uge i skoleferien.

Ombygningen har været meget gennemgribende. Alle rum er renoveret, men der er ikke sket udvidelse – forandringen er sket inden for murene. Vi har haft administrationskontor på "byggepladsen" i hele perioden, så Lajla, som er sekretær, og jeg har været tæt på ombygningen hele tiden. Det har været en speciel oplevelse, men for processen en god investering.

Der er nu to afdelinger – en for de mindste med 6 pladser og en for de største med 8 pladser.

Vi har nogle gode rammer til det, vi i dag har valgt at kalde Børnehjemmet Borgmesterbakken. Situationen er imidlertid den, at børneanbringelserne er stærkt på vej nedad, så i skrivende stund er der usikkerhed om, hvor mange og hvem der i fremtiden skal være på

Børnehjemmet Borgmesterbakken.

Det sidste ved forandringen er etablering/bygning af en legeplads med mange udfordrende elementer i også til de store børn. Vi var så heldige, at Radio Horsens valgte os som modtager ved en auktion over kunstværker i december 2002. Resultatet blev 19.000 kr., og for dette beløb har vi købt en trampolin til legepladsen.

Hvis jeg siger, det har været problemfrit, er det nok et stykke fra virkeligheden. Men når det alligevel er min første indskydelse, er det fordi, samtlige medarbejdere har taget opgaven på sig og bare gjort det, der krævedes. Der har ikke været fokus på personlige ulemper, for dem har der da været mange af undervejs, men måske bliver jeg mindet om det, når der skal forhandles "Ny løn".

Peter Rabjerg

Borgmesterbakken består pr. december 2003 af:

- Børnehjem med plads til 14 børn i alderen 2-13 år
- Ungdomspension med plads til 5 børn i alderen 13-16 år
- Akutboliger med plads til 2 unge fra ca. 15 år.
- To bofællesskaber med plads til 8 unge i alderen ca. 16 til 23 år
- Ude-bo, hvor unge bor i egen bolig med plads til 12 unge fra ca. 17 år.

Goodbye Lenin

Når virkeligheden ikke kan planlægges

Af Lars
Bundgaard.

1-0 til virkeligheden.

Min absolut bedste biografoplevelse her i efteråret har været Wolfgang Beckers rørende film "Goodbye Lenin", der udspiller sig i Berlin fra oktober 1989 og nogle måneder frem.

Filmens handling minder os om, at der på nogle få uger skete en kolossal verdenshistorisk forandring, som ingen nok så professionel planlægningsstab, strukturkommission eller lignende kunne have forudsagt eller planlagt.

Faktisk skete den store forandring ved, at en lille gruppe "frivillige" – højst uplanlagt – gik på gaden den 7. oktober i Østberlin. Set i bakspejlet satte dette en lavine i gang, som ingen kunne standse, fordi tiden var moden til forandring, og fordi virkeligheden havde for-

andret sig – den virkelighed, som unddrager sig planlægning.

Denne erkendelse kan være meget god at have i baghovedet, når vi, der arbejder i socialt arbejde, bliver bekymrede over, hvad planlæggerne i stat, amt og kommune kan finde på at lave af forandringer i strukturen omkring det sociale arbejde, hvad enten det handler om grundtakst, finansiering eller om amter og kommuners opgaver.

Uanset hvad planlæggerne og kommissionerne finder ud af, synes der i vores arbejde at være nogle forandringer på vej af mere gennemgribende art, som vi her i 2003 har både mærket og fornemmet.

Selvom det måske ikke er dramatisk, har vi i 2003 over en ret bred kam oplevet et fald i de traditionelle døgnanbringelser af børn, unge og familier. For et par år siden oplevede vi det modsatte med markant pres og ventelister.

Med "Lenin" i baghovedet skal man være varsom med at tro, at man kan gennemskue forklaring på forandring samtidig med, at den sker. Som det ser ud i øjeblikket, synes det dog at være et samspil af forskellige påvirkninger i form af et forsøg på at bremse udgiftsvæksten på området, en ændret hold-

ning til døgnanbringelse hos både brugere og socialarbejdere, ændrede metoder i familierarbejdet (herunder familierådslagning) og så måske vigtigst af dem alle, en ændret strategi i kommunerne, der bl.a. sigter på flere lokale løsninger og en mere integreret indsats i familierne som erstatning for døgnanbringelserne.

Uanset om der kommer en kommunalreform eller ej, kan vi godt mærke, at der er en ændret rollefordeling på vej mellem amter og kommuner, hvilket indebærer, at kommunerne får en mere central placering på området.

Hvordan skal vi i en forening som Jysk børneforsorg/Fredshjem forholde os til disse ting – og skal vi gå ud og have bestemte holdninger til, hvordan strukturen i den sociale sektor skal være?

Svaret er, at vi først og fremmest skal være tro mod den virkelighed, vi konstaterer i mødet med de børn, unge og familier, der har behov for hjælp. Og så skal vi være tro mod vores holdningsmæssige grundlag i vores arbejde og vores måde at agere på som forening. En frivillig organisation, hvis eksistens bygger på holdninger, kan og skal ikke være en del af den officielt planlagte

struktur, og de opgaver, vi tager op og løser, skal være bestemt til den virkelighed, vi møder og ikke af en strukturkommission.

Hvis vi ser tilbage på 2003, var et af højdepunkterne åbningen af det nye "Rådgivningscenter for bevægelseshandicap" på Solbakken i Højbjerg – en nydannelse på flere områder ved, at det er et landsdækkende specialtilbud om rådgivning og behandling til børn, unge og voksne med sjældne handicap utraditionelt finansieret via en finanslovsbevilling i kombination med bevillinger fra Sygekassernes Helsefond. Og for så at blive i tidstrenden er centerlederen en 70-årig – Karsten Torst Pedersen.

På Solbakkens døgntilbud har året vist, at forandringsprocessen derude bestemt ikke er sluttet.

Året indebar afslutningen på omlægginger og større ombygninger på ungdomshjemmet Holmstrupgård i Århus og børnehjemmet Borgmesterbakken i Horsens.

2003 har også været et år, hvor vi i foreningens bestyrelser flere steder har måttet arbejde med "teamdannelsen" på arbejdspladsen. Arbejdet blandt socialt truede og belastede børn og unge kræver mange psykiske ressourcer hos

Fruen og chefen.

ledere og ansatte – derfor er det overordentlig vigtigt, at der her er en oplevelse af fællesskab, tryghed og tillid.

I foreningens landbrugsprojekt i Havredal har året bragt spændende varsler om, at det officielle Danmark nu vil anerkende, at de bogligt svage unge på Havredal Praktiske Landbrugsskole får en landmandsuddannelse. Blandt årsagerne hertil er det øgede samarbejde, Jysk børneforsorg/Fredehjem har fået med Dansk Landbrug, og en anden årsag er, at vi hos flere folketingspolitikere har oplevet en meget positiv interesse og opbakning til det arbejde, Jysk

børneforsorg/Fredehjem står for.

Disse to faktorer har også spillet ind her i efterårets finanslovsforhandlinger. Under forudsætning af finanslovens vedtagelse vil foreningen i samarbejde med Dansk Landbrug få støtte til at videreudvikle et særligt tilbud, foreningen har om at formidle ferier og aflastningsophold for socialt truede børn hos ressourcestærke landmandsfamilier.

Vi kan passende slutte med her i 2003 at sige farvel til Lenin og goddag til den virkelighed, der ikke kan planlægges.

Lars Bundgaard

Jysk børneforsorg/Fredehjem

Ellengården:

Bethesdavej 81, 8200 Århus N
☎ 86 16 76 99, fax 86 16 76 55
Mail: mail@jyskbørneforsorg.dk
www.jyskbørneforsorg.dk

Formand: Jette Hansen
☎ 65 39 18 38, fax 65 39 18 36
Mobil: 40 74 93 39

Administrationschef: Lars Bundgaard
Mobil: 40 54 36 92

Forretningsfører: Pia Thomasen
Mobil: 40 54 36 91

Administrationens lokalnumre:

Lars Bundgaard: 10
Pia Thomasen 11
Hanne Vestergaard 12
Grethe Jessen 13
Charlotte Rune 14
Susanne Borup Nielsen 15
Pedeltjenesten 19
Louise Alrø Brath Jensen 22

Jysk børneforsorg/Fredehjems hovedbestyrelse:

Formand:
Socialrådgiver Jette Hansen
Madegårdsvej 10, 5350 Rynkeby
☎ 65 39 18 38

Næstformand:
Tidl. afdelingsleder Erik Lund Nielsen
Spergelbakken 11, 8520 Lystrup
☎ 86 22 13 30

Tidl. overlæge Poul E. Rasmussen
Toftehøj 33, Høruphav, 6470 Sydals
☎ 74 41 56 14

Lektor Anders Graven
Micavej 2, Haldup, 8700 Horsens
☎ 75 65 76 23

Sognepræst Annelise Søndengaard
Præstegården, Ørnstrupvej 102,
8520 Lystrup
☎ 86 22 11 12

Advokat Aksel Holst Nielsen
Bredhøjsvinget 3, 8600 Silkeborg
☎ 86 82 78 11

Tidl. socialpædagog Grethe Nicolaisen
Hejredalsvej 144, 8220 Brabrand
☎ 86 25 26 22

Sognepræst Lars Mandrup
Skolevangsallé 72, 8240 Risskov
☎ 86 17 95 31

Regnskabskonsulent Mogens Gregersen
Langkærvej 8, 1.th.,
8381 Tilst
☎ 86 24 06 48

Lærer Ellen Østergaard
Lynggårdsvej 24, Svejlbæk,
8600 Silkeborg
☎ 86 84 69 06

Sygehuspræst Ulla Nørager
Østergade 34, Laurbjerg, 8870 Langå
☎ 86 46 82 41 – 86 46 80 32

Leder Mona Engelbrecht
Døgninstitutionen Birkebakken
Hejredalsvej 144, 8220 Brabrand
☎ 86 25 26 22

Sognepræst Knud Erik Bager Jensen
Ny Moesgårdvej 23, 8270 Højbjerg
☎ 86 27 03 25

Intern kurator Ingrid Rønne
Gødvad Efterskole
Stavangervej 2, 8600 Silkeborg
☎ 86 82 07 95

*Tidl. tale-høre-pædagog
Ingrid Windfeld-Lund*
Søndergade 45, 7620 Lemvig
☎ 97 82 29 49

Afdelingsbestyrer Poul Jørgensen
Elmevej 9, 8450 Hammel
☎ 86 96 17 64

Advokat Henning Lyngsbo
Kannikegade 14, 8000 Århus C
☎ 86 13 88 33

Institutionsfortegnelse:

Børnehjemmet Borgmesterbakken
Borgmesterbakken 24,
8700 Horsens

☎ 76 69 13 33, fax 76 69 13 39
Forstander: Peter Rabjerg
Formand: Mogens Gregersen

Udebo

Nørrebrogade 9, 8700 Horsens
Tilknyttet Børnehjemmet
Borgmesterbakken

Nørresø Børnepension

Sct. Knudsvej 5, 8800 Viborg
☎ 86 62 05 88, fax 86 62 07 11
Leder: Peder Jensen
Formand: Marianne Koch

Familiebo/Familiebo's Børnehave *Jellingvej 4, 7100 Vejle*

☎ 75 82 16 46, fax 75 82 15 45
Konstitueret leder:
Kirsten Sejr Pedersen
Formand: Poul E. Rasmussen

Sct. Johannes Familiehus

Jellingvej 39, 7100 Vejle
☎ 75 72 57 04
Konstitueret leder:
Kirsten Sejr Pedersen
Formand: Jeanette B. König

Døgninstitutionen Birkebakken

Hejredalsvej 144, 8220 Brabrand
☎ 86 25 26 22, fax 86 25 22 31
Leder: Mona Engelbrecht
Formand: Annelise Søndengaard

Bofællesskabet Skovbakkevej

Skovbakkevej 51, 8220 Brabrand
☎ 86 26 17 93
Tilknyttet Døgninstitutionen
Birkebakken

Bofællesskabet Birkebo
Hejredalsvej 146, 8220 Brabrand
☎ 86 25 80 33 + selvvalg 33
Tilknyttet Døgninstitutionen
Birkebakken

Ungdomshjemmet Holmstrupgård

Holmstrupgårdvej 39,
8220 Brabrand
☎ 86 24 04 11, fax 86 24 70 84
Forstander: Knud Byskov
Formand: Jette Hansen

Træ & Byg

Ellengården, Bethesdavej 81,
8200 Århus N.
☎ 86 16 76 99 – mobil 40 18 70 90
Leder: Jens Erik Hougesen
Formand: Preben Dalby

Ellengårdens Børnehus

Ellengården, Bethesdavej 81
8200 Århus N.
☎ 86 10 01 80
Leder: Jette Trentemøller
Formand: Suna Frederiksen

Ellengårdens Familiepension

Ellengården, Bethesdavej 81
8200 Århus N.
☎ 86 10 00 60
Leder: Joan Carstensen
Formand: Erik Lund Nielsen

Gødvad Efterskole

Stavangervej 2, 8600 Silkeborg
☎ 86 82 08 11, fax 86 81 25 20
Forstander: Kjeld Bødker
Formand: Knud Erik Bager Jensen

Bo/Skole/Job

Stavangervej 9, 8600 Silkeborg
☎ 86 80 45 22, fax 86 80 41 50
Forstander: Jelva Fiskbæk
Formand: Ellen Østergaard

Jægergården Efterskole
Dyrehavevej 28, Gjerrild,
8500 Grenaa
☎ 86 38 44 66, fax 86 38 44 67
Forstander: Marianne L. Nielsen
Formand: Lars Christensen

Havredal Praktiske Landbrugsskole

Smedevej 4, Havredal, 7470 Karup
☎ 86 66 22 30, fax 86 66 25 31
Leder: Poul Erik Clausen
Formand: Anders Graven

Café Lytten

Lillehammervej 17, 8200 Århus N.
☎ 86 78 69 69
Ledere: Vibeke og Bo Scharff
Formand: Anders Graven

Bo- og Jobprojekt Elmelund

Nørre Allé 22, 7700 Thisted
☎ 97 91 24 23, fax 97 91 23 23
Leder: Alice Andersen
Formand: Wagner Fonseca

Jysk børneforsorg / Fredehjems *Lejlighedsprojekt*

Ellengården, Bethesdavej 81,
8200 Århus N.
☎ 86 16 15 20, fax 86 16 76 55
Leder: Bodil Vinther Andersen
Formand: Annelise Søndengaard

Høvej-ejendommen

(Boliger til socialt arbejde)
Høvej 35-37, 8520 Lystrup

Jysk børneforsorg / Fredehjems *Sommerlejrprojekt*

Ellengården, Bethesdavej 81,
8200 Århus N.
☎ 86 16 76 99, fax 86 16 76 55

Opholdsstedet Havmågen

Åsendrupvej 30, 9480 Løkken
☎ 98 99 01 36, fax 98 99 02 36
Ledere: Anni og Ole Glarkrog
Formand: Annelise Søndengaard

Randers Bo- og Erhvervstræning

Adelgade 12, 8900 Randers
☎ 86 40 55 44, fax 86 40 57 49
Leder: Kim Blach Pedersen
Formand: Bent Lunø

Opholdsstedet Skæring Hedevej

Skæring Hedevej 175,
8250 Egå, ☎ 86 22 90 08
Leder: Lis Bendixen
Formand: Ulla Nørager

Opholdsstedet Fjorden

Ravndalvej 2, Nørlem, 7620 Lemvig
☎ 97 81 09 33, fax 97 81 08 33
Ledere: Jacobina og Hans Dahl
Formand: Ingrid Windfeld-Lund

Døgntilbuddet Solbakken

Egebæksvej 26, 8270 Højbjerg
☎ 87 39 14 39, fax 87 39 14 38
Leder: Lone Barsøe
Formand: Knud Erik Bager Jensen

Solbakkens Rådgivningscenter for *bevægelseshandicap*

Leder: Karsten Torst Pedersen
☎ 87 39 64 00
Formand: Poul Jørgensen

Boligselskaber tilknyttet Jysk **børneforsorg/Fredehjem:**

Boligselskabet Birkebo

Hejredalsvej 146, 8220 Brabrand
Formand: Annelise Søndengaard

Boligselskabet Nørre Allé 22

Nørre Allé 22, 7700 Thisted
Formand: Erik Lund Nielsen

Bogruppen Adelgade

Adelgade 12, 8900 Randers
Formand: Erik Lund Nielsen

Ellenbo

Bethesdavej 83-95, 8200 Århus N.

